

interes praw własności intelektualnej chroniony przez art. 4 ust. 2 lit. e)], jednakże gdyby każdy z tych wyjątków był rozpatrywany oddzielnie, wpływ ten nie byłby wystarczający, aby przeważyć nad publicznym interesem ujawnienia informacji, to czy wówczas dyrektywa wymaga przeprowadzenia dalszego badania obejmującego nakładanie się odrębnych interesów chronionych przez te dwa wyjątki i ich łączne porównanie z publicznym interesem ujawnienia informacji?

(¹) Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26).

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 19 listopada 2009 r. w sprawie T-94/07 European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 9 lutego 2010 r. przez European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)

(Sprawa C-74/10 P)

(2010/C 113/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (przedstawiciel: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie T-94/07 EREF przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez szóstą izbę Sądu;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o uchylenie postanowienia SPI z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie T-94/07 i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Wnoszący odwołanie kwestionuje orzeczenie SPI, że prawnik wnoszący odwołanie, D. Fouquet, nie mogła reprezentować go przed SPI i że jego skarga była tym samym niedopuszczalna.

SPI stwierdził, że ponieważ D. Fouquet została w dniu 29 czerwca 2004 r. mianowana dyrektorem EREF, nie można jej już uznać za niezależną osobę trzecią. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że D. Fouquet nie została formalnie mianowana dyrektorem EREF, ponieważ zgodnie z prawem belgijskim takie mianowanie wymagałoby oficjalnego zgłoszenia do właściwych władz belgijskich. Status dyrektora D. Fouquet w EREF był jedynie tytułarny, a nie — lub tylko w ograniczonym zakresie — związany z uprawnieniami do reprezentacji.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że nawet gdyby przyjąć, że pozycja D. Fouquet jako dyrektora miała charakter formalny, SPI niewłaściwie zastosował kryteria oceny statusu prawnika jako niezależnej osoby trzeciej. Twierdzi, że SPI źle zrozumiał zarówno sytuację prawną pełnomocnika EREF przed Sądem, jak i faktyczny rozdział zadań i obowiązków pomiędzy D. Fouquet a EREF. Zgodnie z prawem niemieckim, pozycja D. Fouquet jako dyrektora EREF pozwoliłaby jej na reprezentowanie wnoszącego odwołanie przed Trybunałem.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 19 listopada 2009 r. w sprawie T-40/08 European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 9 lutego 2010 r. przez European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)

(Sprawa C-75/10 P)

(2010/C 113/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (przedstawiciel: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska